

Sygn. akt IV KK 283/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **M.C.**

skazanego z art. 178 a § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 kpk,

w dniu 30 października 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w L.

z dnia 18 grudnia 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze grzywny (pkt II wyroku) i sprawę w tym zakresie przekazuje
do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L., uwzględniając złożony przez prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wniosek, wyrokiem z dnia 18 grudnia 2012 r., skazał M. C. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat, na mocy art. 71 § 1 k.k.

wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 400 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na kwotę 10 zł, na podstawie art. 42 § 2 i art. 50 k.k. orzekł środki karne.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 28 grudnia 2012 r.

Od tego wyroku kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny.

Zaskarzając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny na korzyść oskarżonego, zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. polegające na uwzględnieniu zawartego w akcie oskarżenia wniosku prokuratora i wymierzenie oskarżonemu M. C. uzgodnionej z nim kary grzywny, skutkujące rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego - art. 71 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu oraz orzekania, bowiem uzgodniona grzywna, orzeczona obok kary pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono, została wymierzona w rozmiarze 400 stawek dziennych, to jest powyżej górnej granicy kary określonej w tym przepisie”. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu umożliwiającym jej uwzględnienie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Oczywiste jest, że zaproponowany we wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy wymiar kary grzywny, orzekanej na podstawie art. 71 § 1 k.k., w rozmiarze 400 stawek dziennych, przekraczał górną granicę liczby stawek określoną w tym przepisie w jego brzmieniu obowiązującym w dacie czynu oraz orzekania przez Sąd Rejonowy.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 71 § 1 k.k., obowiązującym od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 30 czerwca 2015 r., zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności sąd mógł orzec grzywną w wysokości do 270 stawek dziennych, jeżeli jej wymierzenie na innej podstawie nie było możliwe.

Procedowanie, bez wykorzystania przysługujących Sądowi uprawnień zainicjowania zmiany wadliwego w tym zakresie wniosku i uwzględnienie go w tej postaci, stanowiło rażące naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku z rażącym naruszeniem prawa materialnego – art. 71 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. Wskazane rażące naruszenie prawa miały istotny, niekorzystny dla oskarżonego wpływ na treść orzeczenia. Z tych względów podziеляjąc zarzuty i wniosek końcowy kasacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

kc